

Befignelse ligeoverfor Menigheden, medens disse hyppige Omfistelser af Præster og Forslyttelser fra een Menighed til en anden maae lede til, at Præst og Menighed steds blive fremmede for hinanden. Naar man derimod stiller Sagen saaledes, at vedkommende Embedsmænd, efterhaanden som de have været flere og flere Aar i Embedet, ved Alderstillaag rykke op til en højere Lønning indtil det Maximum, man vil bestemme, er der ingen Opfordring for vedkommende Præst til at søge Forslyttelse; thi vi gaae ud fra, at det vistnok som oftest er Hensynet til at komme i et bedre Embede, der foranlediger Præsten til at søge Forslyttelse. Den Omfistelse i Embederne, som desuagtet kan tænkes at ville finde Sted, vil snarere gaae i en Retning modfat den, hvori den hidtil er gaaet. De bedre Embeder findes i de større Menigheder og blive i Regelen besatte med aldrende Mænd; naar Præsterne komme til disse større Embeder rundt omkring i Landet, ere de aldrende Folk, som allerede ere ude over deres kraftige Manddomsalder, eller paa hvem Alderdommen mere eller mindre har begyndt at virke, saaledes at de ikke ere saa arbeidskraftige og driftige, som de vare i deres tidligere Alder, og nu komme de netop til de større Menigheder, der fordrer en endnu højere Grad af Virksomhed af dem end den, der tidligere blev fordrat. Vi troede, det vilde være helbigere, om Præsten allerede i sin kraftige Manddomsalder blev ansat i det større Embede, hvor hans hele Kraft udfordres, men at han, naar Alderen begyndte at indfinde sig, uden at lide Tab i Indtægter, kunde gaae til et mindre Kald eller en mindre Menighed, hvor han endnu kunde gjøre Tjyldest med den mindre Arbeidsdygtighed, den mindre fysiske og aandelige Styrke, der endnu maatte være hos ham. Jeg skal imidlertid bemærke, at der blandt de ti Medlemmer, hvoraf Fleertallet i Udvalget i 14de Session bestod, og som have uarbejdet dette Lovudkast, var to, som meente, at der dog maatte gjøres en lille Afvigelse, saaledes at ikke dette Princip om lige Lønning blev vedligeholdt i sin fulde Udstrækning; disse to Medlemmer var Fischer og mig. I det vi igvrigt sluttede os til de Andre, foresloge vi

at den Klasse af Embeder, som var sat lavest — der var nemlig af Regjeringen meddelt Udvalget forskjellige Lister, som indeholdt en Klasseinddeling af de større og mindre geistlige Embeder — og som bestod af 42 Embeder, skulde med Hensyn til Begyndelsesgagen stilles noget lavere end de øvrige, hvorhos vi tillige foresloge, at den Klasse, Regjeringen havde sat som den højeste, og hvor altsaa den største Lønning skulde gives, — den bestod af 119 Embeder — skulde begynde med en noget højere Gage end den almindelige, medens alle de mellemliggende Embeder, nemlig de, der laae mellem de 42 og de 119, skulde gaae ind under Bestemmelsen om lige Løn. Jeg nævner dette strax, fordi det ogsaa heraf kan sees, at der kan blive Spørgsmaal om forskellige Afvigelser i Enkelthederne, og at der allerede tidligere har været forhandlet derom. — Det tredie større Spørgsmaal, hvorom jeg nu finder Anledning til at høre mig, angaaer Lovudkastets Hensigt aldeles at ophæve Offer og Accidentser. Det er min Mening — og jeg troer, at de Fleste ville være enige med mig heri —, at en af de Grunde, som kunne bevirke et mindre godt Forhold mellem Præst og Menighed, netop meget ofte er Uenighed om Størrelsen af Offer og Accidentser. Det gjør i alt Fald ikke noget behageligt Indtryk paa mangt et Menighedsmedlem, naar han, hver Gang han skal betjenes af Præsten i een eller anden Retning, skal staae med Stillingen i Haanden og mange Gange skal tinge med ham, samt høre saadanne Dittringer: Om han ikke har Raab til at give en Rigsdaler til, at Præsten pleier at faae Mere i Betaling, at det er mærkværdigt, at han ikke kan give Mere o. s. v. Disse Tilfælde, som blive vitterlige for Menigheden overalt, hvor de indtræffe, bidrage ganske overordentligt til at nedbryde det gode Forhold, som Enhver maa ønske skal finde Sted mellem Præst og Menighed; men de ville fjernes, hvis man affafler alt Offer og alle Accidentser, saaledes at en Mand, naar han vil bruge sin Sognepræst til hvilken som helst kirkelig Handling, ved, at Præsten skal udføre den uden mindste Betaling. Ordet „Offer“ klinger jo ogsaa ganske forunderligt, naar man lægger Mærke til, at det er en Djævel, som kan bestemmes af Autoriteterne og inddrives ved Ud-